

HZ.MUHAMMED (s.a.v)

Asrin kubbelerine adi nurla yazılan
İsmi semada Ahmed yerde Muhammed olan
Yedi katli göklerde Hak Cemalini gören
Evvel ahir yolcusu ya hazreti Muhammed

Sağanak nur yağmurlar inerken yedi kattan
O gece sendin gelen ezel kadar uzaktan
Melekler her zerreye müjde verirken Hak tan
O gece sendin gelen ya hazreti Muhammed

Güneşler o gecenin nuruna secde ederken
Yıldızlar mesk içinde kainat vecd ederken
Bütün hamd u senalar Yüce Rabb'e giderken
O gece sendin gelen ya hazreti Muhammed

Kabe'de sirk taslar putlar yere dönerken
Cehalet bayraklar birer birer inerken
Bin yıllık küfr ateşi ebediyen sönerken
O gece sendin gelen ya hazreti Muhammed

O gece Save gölü mucizeyle kururken
Kisra Saraylar nda sütunlar savrulurken
Arzdan arsa alemler rahmetini bulurken
O gece sendin gelen ya hazreti Muhammed

Sen ki doğum kundağı ak bulutla örülen
Doğar doğmaz Allah a secde emri verilen
Anlinda alemlere rahmet tacı görülen
Kainat efendisi ya hazreti Muhammed

Sen ki güzel huyların ahlakın meşalesi
Sabir doruklarında beserin en yücesi
Senin cennet mekanin fakirlerin hanesi
Gönüllerin hazinesi ya hazreti Muhammed

Sana şahit sonsuzlar ezelde beri her an
Sana şahit ayetler her zerre ve her mekan
Senden uzak kalmaya nasıl dayanır ki can
Sen her canda canansın ya hazreti Muhammed

Miraç gecesi bir bir açılıyorken gökler
Seni selamliyorken her katta Peygamberler
Öyle bir an geldi ki durdu bütün Melekler
Hak yanli yürüdün ya hazreti Muhammed

Gönül gözü görmeyen can gözünü neylesin
Dünyada dönmeyen dil mahserde ne söylesin
Mevla butun beseri ümmetinden eylesin
Sancaginın altında ya hazreti Muhammed

Hak ile kul vuslati o ilahi düğünde
Hiç kimseden kimseye fayda olmayan günde
Hasatlan has tartan o terazi önünde
Noksanlarım bağışlat ya hazreti Muhammed

Biliriz ki hükmü yok bu dünya nimetinin
Gönüldür sermayesi ahiret servetinin
Sana selat ve selam gönderen ümmetinin
Cennetler sahidi ol ya hazreti Muhammed

MÜNÂCÂT

Ya ilahî seni mahlukuna Rahman biliriz
Seni alemlere can, canlara canan biliriz

Rahmetin bahçesi lutfeyledi rahmet gülünü
O gülün ruhunu âlemlere sultan biliriz

Yok iken varlığa saldın nice aciz kulunu
Bize yokluktan olan varlığı ihsan biliriz.

Binbir isyan ile gelmişse de kullar kapına
Eli boş dönmedi gufranını imkan biliriz

Bürümüş kalpleri gaflet sisi zulmetçesine
Derdi nurun giderir , nurunu derman biliriz

Ya ilahî! Kulunuz , kullara noksan yaraşır
Padişahın kulun isyanına gufran yaraşır

Rabbim ah bezm-i elestten beri gurbet çekeriz
Unutup zatını, ağyar ile hasret çekeriz

Sanırsız attığımız ok zulm oku ağyara değer
Döner ahir dokunur sineye mihnet çekeriz

Oynaşır sinede şeytan ile nefsin oyunu
Kapılıp sihrine düştükçe nedamet çekeriz.

Cümlemiz dertliyiz amma niye dert ortağı yok
Görünen çokluğa rağmen yine halvet çekeriz.

Mustafa TAHRALI

Muhammed dünyaya geldi

Muhammed dünyaya geldi
Melekler tebliğe indi
Cihan muradına erdi
Can Muhammed nurdan Ahmet

Gördüm göbeği kesilmiş
Sünnet olmuş tuz ekilmiş
Nurdan kundağa sarılmış
Can Muhammed nurdan Ahmet

Kırk yaşına erdi Ahmet
Peygamber oldu Muhammet
Hem döşendi cennet
Can Muhammed nurdan Ahmet

Abdulmutalip dedesi
Hem Abdullah'tır Babası
Amine hatun annesi
Can Muhammed nurdan Ahmet

SEMAIL

ne uzun ne kısa kararında boy
soyu İbrahim'den ne asil bir soy
sacları hoş siyah dalgalı bir koy
kemalini giydir beni benden soy
alemlere rahmet yüzünü göster
kölen bu devletle avunmak ister
güneş pervanesi o güzel yüzün
nurundan ışığı vardır gündüzün
solmaz bir gül rengin ne kış, ne güzün
tecelli ediyor yüzünde özün
hasretim yanarım yüzünü göster
kölen bu devletle avunmak ister
simsiyah gözlerin ahu misali
daim HAKK a bakar her an visali
beyazı olcusu gözde kemali
kaşların sureti gökte hilalin
razıyım rüyada yüzünü göster
aşık maşukuna can sunmak ister
bir tutam sakalın bir kaç beyaz
mübarek vücudun serin kış ve yaz
canımı yoluna kurban etsem az
dostlar defterine köleni de yaz
açıver ne olur yüzünü göster
gönül hasretinle yakınmak ister
duyular mükemmel dişleri inci
kokuna tutkun yaşlısı genci
yürürken koşmadan olur birinci
kapına gelmiş bir garip dilenci
açıver ne olur yüzünü göster
garip ayağına kapanmak ister
yukardan aşağı heybetle iniş
yürüyüşünde var hep bu görünüş
adetin baktığın tarafa dönüş
bize nasip olsun hayırlı bir düş
kerem et ne olur yüzünü göster
kim böyle bir düşten uyanmak ister
seni ilk görenler korku çekermiş
sonra ülfet eder hemen severmiş
benzerini asla görmedim dermiş
erenler yolunda giderek ermiş
benzeri bulunmaz yüzünü göster
gönüller nurunda yıkanmak ister
zatinin nurundan vermiş sana can
hilkate nurunla başlamış Rahman
yusuf'ta yok sende olan hüsnü an
ahlakındır senin mucize kur an
alemlere rahmet cemalin göster
kölen rahmetine sığınmak ister
HAKK in halisisin habibi sensin
gönüllerin essiz tabibi sensin
en güzel hutbenin hatibi sensin
ümmetin en büyük nasibi sensin
aşkımin leylası yüzünü göster
gönül seni gözden sakınmak ister
en güzel en ustun ahlak senindir
cömertlikte kemal el hak senindir
şefaatte en son durak senindir
miraç senin ref ref Burak senindir
sen gördün cemalin bize de göster
pervane semine hep yanmak ister

Prof.Dr.Hayreddin Karaman

FAHR-İ KÂİNAT'IN DÜNYÂ'YI TEŞRİFİ

Teşrifî ile O'nun şâd oldu hep gönüller;
Öttü güller üstünde tatlı dilli büllüller!...

Dağ ve taş bütün varlık gönül gönül uçuştı,
Allâh'a habib olan Ebû'l-Kâsım'a koştı...

Muştular doldu taştı beklenen geldi diye,
O Muhammed'ül-Emin âleme güldü diye!...

Şâh edildi aylara Rabi'u'l-evvel ayı,
Âlem yeniden buldu muhabbet ve safâyı!...

Bir başka mucizeydi teşrif ettiği seher;
Başa sona tâc oldu O son yüce Peygamber!...

Tam ondört burç yıkıldı kistrânın sarâyından,
Gelen Ahmed'di zirâ Hüdâ'nın civârından...

Putlar yere devrildi secde ile ey âdem,
Ve bin yıllık alevler söndü bir demde o dem!...

Çünkü "Kaabe kavseyn ev ednâ" aldı seheri;
Eşsiz ziyâsı hayrân bıraktı güneşleri!...

Aşk seli oldu dağlar, cümle deryâlar ümmet;
Yerden göğe her şeyde O'nunla taştı rahmet!...

İlâhi, meclûbudur, mecnûnudur felekler,
Cebrail baş ucunda halka halka melerler!...

O senin nûrun yâ Rabb, ebedilik cânıdır
Gül yüzüne hayrânız canların cânânıdır!

Her şey O'nun aşkına on sekir bin âleme,
İzhâr oldu rengârenk nûr döküldü lâleme...

Cemâdât dahi âşık O mâşuk, nihâyet;
Mâşuk ki Allâh âşık başka söze ne hâcet!...

Varlık O'na ezelden tâ ebede dek hayrân,
Seyretmeye doyan yok, ne ilâhi bir seyrân!...

Ey gönül! "Levlâke" ye mazhar-ı izzet olan,
Ufkunda müjde müjde nûr-i hidâyet olan;

O muazzam Nebi'nin gül ismini zikreyle;
Selâm'dan getirdiği sünnetini fikreyle!...

Gelmeseydin ey Nebi varamazdık sabala;
Mağlub olur kalırdık düşüğümüz siyâha!..

Ne rahimsin; "ümmeti" diyordun doğduğun gün,
Öldüğün günde bile ümmetini düşündün!...

Dünyâ ukbâ demedin hepsini hibe ettin,
Birgün ümmetin için mirâca dahi gittin...

Gayri biz bunca lutfâ tâkat getiremeyiz?
Sana sunmadan cânı Hakk'a götüremeyiz!...

Coşkun şelâlelerle gönlümüz, yanık çınar,
Sensiz öze göz olmaz oradan akan pınar!...

İsteriz ey yüce nûr; sonsuz nûrunu bizler,
Dizildi sıra sıra kalpler şefâat gözler!..

Fâni idi tükendi methine âciz kalem
Sûkûti ile sustu söze çâresiz kalem...

O güzel gülşeninden uzakta tutma beni,
Ya Rasûlallâh meded, gönlüm arzular seni!...

ŞİİR

yakışmıyor agzım adını ansam
hayal bile edisim saygisizca geliyor
seni tanıdığımı söylek ne kelime
düşündükçe ... tanımadığım beliriyor
okumadan anlamadan yaşamadan Efendim

Seni, gördüm diyemez bana hiçbir sahabe
Seni, duydum diyemez bana hiçbir revahi
Seni, anladığını söyleyemez bir daahi
Sen ki; tüm varlıklardan çok öte, çok seffafsin
dogmadan parlamadan anlatmadan Efendim

salgınlar dünyası ve her şey perme-perisan
kimler fatih kesildi ve ondan meded uman
timsalin kaç asirdir serin, berrak ve derman
ama neden ki sakin, sessiz gozyası gibi
gürül gürül rengarenk çağlamadan, Efendim

Sen dağın zirvesine kurdun vefa tahtını
vadi vadi suladın ovaları bağları
ayagina batan taş sonsuza kadar mahkum
sana bağrını açan camurlar saraylarda
dinlenmedin yemedin sevinmedin Efendim

ama bir insan gibi, baharı resmedisim
sagır ve dilsiz kadar bulbule anlam vermek
atesli bir hastanın sofradan uzaklığı
ve ben bundan çok öte seni anlatıyorum
gormeden dinlemeden dokunmadan Efendim

abdullahlar musablar ammarlar seni bekler
dünya yesibe donmuş yürekler seni bekler
ufkumuzda beliren Güneş Seni müjdelere
bir belirti Efendim sararan benizlere
bekletmeden soldurtmadan kurutmadan Efendim

ALEMLERE RAHMET

Alemlere rahmet olarak deldin.
Ümmetine şefaah vaad eyledin.
Gezel ahlakı sen itham eyledin.
Salat selam sana ya Rasulullah.

Ne büyük şeref sana ümmet olamak.
Gözderigin dogru yola kuyulmak.
Kurana sarılmak Namaza durmak.
Senin öğüdündür ya Rasulullah.

Allahın birliğine iman ettik,
Dilimizle bunu ikrar eyledik,
Seni kendimise rehber eyledik,
Bizlere şahit ol ya Rasulullah,

Dinimiz islam'dır ELHAMDÜLLAH.
Canınız fedadır Fi sebilullah.
Gönahlarımız çoktur bi iştibah.
Bizlere şefahat ya rasülullah.

Aşkın ile aşıklar

Aşkın ile aşıklar
Yansın ya Resulallah
İçip aşkın şarabın
Kansın ya Resulallah

Şol seni seven kişi
Verir yoluna başı
İki cihan güneşi
Sensin ya Resulallah

Aşık oldum dildare
Bülbül oldum gülzare
Seni sevmeyen nare
Yansın ya Resulallah

Aşık yunusun canı
İlmi şefaah kanı
Alemlerin sultanı
Sensin ya Resulallah

Ehlen ve Sehlen Merhaba

Ey enbiyalar serveri
Ey evliyalar rehberi
Ey insucin peygamberi
Ehlen ve sehlen merhaba

Sen canların cananısın
Dertlilerin dermanısın
Alemlerin sultanısın
Ehlen ve sehlen merhaba

Allahü ekber şanühü
Sultanehü sübhanehu
Kad caena burhanehu
Ehlen ve sehlen merhaba

Sensin mahbub-i hüda
Etme şefaatten cuda
Ahmet Muhammet Mustafa
Ehlen ve sehlen merhaba

Derviş yunus söyler sözü
Dergahına sürer yüzü
Severler mahşerde bizi
Ehlen ve sehlen merhaba

Veda Hutbesi

Büyük Peygamber binmiş Kusva adlı deveye
Hitab ediyor yüz bini aşkın sahabeye
Bu bir hutbe ki; İslâm nizâmını besteler
Bu bir ses ki; mü'minin imânını tâzeler.
Bu hitâbe, ezelden ebede her çağadır.
Sonsuz zaman boyunca, bütün insanlığadır.
"Önce rahman ve rahim Allah'a hamd ederim
Ancak ona inanır, O'na kulluk ederim.
Yaradan, yaşatan ve öldüren kadir O'dur,
Eşi ortağı yoktur, evvel ve âhir O'dur.
Ey ümmetim Ashabım!.. Duyunuz belleyiniz,
Ey insanlar!.. sözlerimi çok iyi dinleyiniz.
Belki bu yıldan sonra sizinle bilmiyorum,
Bir daha burada bulunamam diyorum.
Bu gün, bu ay, bu şehir nasıl ki masundur
Hepinizin malı, canı nâmusu da masundur.
Hepiniz Rabbinizin huzuruna gelecek,
Ve hayatının çetin hesabını verecek.
Hak yolunu tutanlar cennet ve ridvan bulur,
Bâtıl yola sapanlar, azab ve nîran bulur.
Benden sonra şeytana sakın tâbi olmayın,
O sizin düşmanınız, hilesine asla kanmayın.
Ey nâs!.. Birbirinizin boynunu vurmayınız,
Ayrılığa düşüp de birliği bozmayınız.
Burada bulunanlar, şu anda olmayana,
Sözlerimi bildirsün sözümü duymayana.
Belki de sizden fazla sözümü tutabilir,
Ve sizden daha iyi öğüte uyabilir.
Faizin her türlü haramdır çigniyorum,
Cahiliyyet devri bu isi yasaklıyorum.
Kan gütmek her sekliyle yasaktır söylüyorum
Hepsini ayagimin altında çigniyorum.
Kaldırdığım ilk faiz, amcam Abbas'inkidir,
Kaldırdığım ilk kan da amcazâdeminkidir.
Ne zulüm ediniz ve ne de zulüm görünüz,
Ey Allah'ın kulları!.. Gelin kardes olunuz.
Size kadınlarınız Allah'ın emaneti,
Emanete hiyânet, çağırır felâketi.
Kadınları Allah'a söz vererek aldiniz,
Nefsinize Hak ahdi ile helâl kildiniz.
Sizin onlarda, onların sizde hakkı vardır,
Haklara saygı gerek, hakka ta'zim kutsaldır.
Kadın hakkı iyilik güzellik ve ikramdır,
Helâl yoldan yemesi, giymesi ve iskândır.
Erkek hakkı; kadının iffetli olmasidir.
Size ait evin ve malin korunmasıdır.
Birakip gidiyorum size iki emanet,
Uyarsanız onlara bulursunuz selâmet.
Emanetin biri, Allah'ın sözü Kelâmullah,
Birisi benim sözüm, sünneti Resûlüllâh.
Mü'minler birbirinin süphesiz kardesidir,

Kardes hakkini ihlâl etmek helâl degildir.
Insanlar!.. Emaneti sahibine veriniz,
Ehline vermezseniz, kiyamet bekleyiniz.
Insanlar!.. Rabbiniz bir ve babanız Ademdir.
Adem ise topraktan halk olmus ilk nebidir.
Allah katında üstün, O'ndan en çok korkandır,
Her emrine bas koyan, her yasaktan kaçandır.
Ne Arab'in acem'e, ne de acemin Arab'a
Bir üstünlüğü yok tek ölçü takvâdan baska.
"Takva" Allah korkusu, her mü'minin kalbinde
Onu her an koruyan bir bekçidir içinde.
Ey insanlar!.. Ey ashap size teblig ettim mi?
Allah'in her emrini sizlere bildirdim mi?"
Bütün ashab dediler evet teblig eyledin,
Allah'in her emrini bize talim eyledin.
"Ey nas!.. Rabbim beni yarin soracak size
Yapti mi Peygamberlik vazifesini diye.
Bu suale nasil bir cevap vereceksiniz
Ve hakkimda o zaman neler diyeceksiniz."
Bütün ashap dediler, içten ve bir agizdan,
"Ey Allah'in Resûlü, Ey Peygamberi zisan!..
Diyecegiz, Yarabbi gönderdigin Peygamber,
Her emrini bildirdi ve bize verdi haber.
Hep iyiyi, dogruyu ve güzeli öğretti
Batildan kurtardi, ulvi hakka yöneltti.
Emirler ve yasaklar, helâller ve haramlar,
Ne bildirdinse, bize öylece anlattilar.
Yarin hakkında böyle sehâdet edecegiz,
Evet vazifesini tamam yapti diyecegiz."
Allah'in Resûlü ve sultan kul'u o zaman,
Nur yüzünü göklere çevirdi bir an.
Parmagiyle sehadet isareti vererek,
Sonra halkin üstüne dogru üç defa indirerek.
Nur agzindan döküldü hazin sesle üç hitap.
"Sahid ol Yarab, sahid ol Yarab, sahid ol Yarab!.."

Ahmet CESUR

MUHAMMED DOĐDUĐU GECE

Âlemler nûra gark oldu Muhammed dođduđu gece
Mü'min münafık fark oldu Muhammed dođduđu gece

Arşın nuru yere indi,suyun rengi nûra döndü
Hep susuzlar suya kandı Muhammed dođduđu gece

Ananın rahmine düştü kafirlerin aklı şaştı
Bin kilise geçti Muhammed dođduđu gece

Hûri kızları geldiler,nurdan kundağa sardılar
Muhammed'e yüz sürdüler Muhammed dođduđu gece

Ađlayan ođlan avundu dođuran ana sevindi
Nice küffar dine döndü Muhammed dođduđu gece.

Yerden göğe nûr atıldı yediler kırka katıldı
Keřiřlerin dili tutuldu Muhammed dođduđu gece.

Yunus derki : Hey Kardeşler, akar gözlerden yaşlar
Secde etti dağlar taşlar Muhammed dođduđu gece

YAĞMUR-1

Var edenin adıyla insanlığa inen NUR
Bir gece yansınca kente Sibir dağından
Toprağı kirlerinden arındırır bir Yağmur
Kutlu bir zaferdir bu ebabil dudađından
Rahmet vadilerinden boşanır ab-i hayat
En müstesna dođuřa hamiledir kainat.

Yıllardır boz bulanık sular yudumladım
ya o zaman bul bi çare sen işini bilirsin
Bir pelikan hüznüyle yürüdüm kumsalları
Yağmur, seni bekleyen bir tas da ben olsaydım

Hasretin alev alev içime bir an düştü
Deđiřti hayal köřküm,gözümde viran düştü
Sonsuzluk çiçeklerle donandı yüređimde
Yağmalanmış ruhuma yeni bir devran düştü

İhtiyar kubbesinden kan süzülür Nebi'nin
Gökyüzü dalgalanır ipekten kanatlarla
Mehtabını düşlerken o mühür sahibinin
Sarsılır Ebu Kubeys kovulmuş feryatlarla
Evlerin arasına dikilir yeşil bayrak
Yeryüzü avaredir,yapayalnız ve kurak

Zaman ayaklarımda tükendi adım adım
Heyûla,bir ađ gibi ordu rüyalarımı
Çölde seni özleyen bir kus da ben olsaydım

Yağmur,gülşenimize sensiz,baldıran düştü
Düşmanlık içimizde;dostluk yaban dustu
Yenilgi,ilmek ilmek düğümlendi tarihe
Her sayfaya talihsiz binlerce kurban dustu

Bir güzide mektuptur,cağların ötesinden
Ulaşır intizarın yaldızlı sabahına
Yayılr o en büyük muştu,pazartesinden
Beyazlık dokunmuştur gecenin siyahına
Susuzluktan dudağı çatlayan gönüllerin
Sukutu yar,sevinci dualar kadar derin

Çaresiz bir takvimden yalnızlığa gün saydım
Bir cezir yaşadım ki,yaşanmamış,mazide
Dokunduğun küçük bir nakış da ben olsaydım
İlkin karardı yollar; sonra heyelân düştü

*****

Güvenilen dağlara kar yağdı birer birer
Sensizlik diyarından püsküllü yalan düştü

Yağmur, duysam içimin göklerinden sesini
Yağarsın; taşlar bile yemyeşil filizlenir
Yıldırımlar parçalar çirkefin gövdesini
Sel gider ve zulmetin çöplüğü temizlenir
Yağmur, bir gün kurtulup çağın kundaklarından
Alsam ölümsüzlüğü dudaklarından

YAĞMUR-2 .....

Medeni arzuların ardında seyre daldım
Küflü bir manzaranın çürüyen güllerini
Senin için görülen bir düş de ben olsaydım

Şehirler kâbus dolu; köylere duman düştü
Tersine döndü her şey sanki; asuman düştü
Kırık bir kayık kaldı elimizde, hayali
Hazindir ki dertleri aşmaya umman düştü

Ayrılığın bağrında büyüyen bir yaradır
Seni hissetmeyen kalp, kapısız zindan olur
Sensiz doğrular eğri; beyaz bile karadır
Sesini duymayan, girdabında boğulur
Ana rahminde olur sensizlikten cenin
Şaşkınlığa açılır gözleri, görmeyenin

Saatlerin ardında hep kendimi aradım
Bir melal zincirine takıldı parmaklarım
Yeryüzünde seni bir görmüş de ben olsaydım
Sensiz,ufuklarıma yalancı bir tan düştü
Sensiz, kıtalar boyu uzanan vatan düştü
Bir kölelik ruhuna mahkum olunca gönül
Yüzyıllardır dorukta bekleyen sultan düştü

Ay gibisin güneşler parlıyor gözlerinde
Senin tutkunla mecnun geziyor güneş ve ay
Her damla bir yıldızı süslüyor göklerinde
Sümeyra'yı arıyor her damlada bir saray
Tohumlar ve iklimler senindir; mevsim senin
Mekânın fırçasında solmayan fırça senin

Yağmur, bir gün elimi elinde bulsaydım
Güzellik şahikası gülümserdi yüzüme
Senin visalinle bir gülmüş de ben olsaydım

Sensiz, kaldırımlara nice güzel can düştü
Yarılan göğsümüzden umutlar bican düştü
Yağmur, kaybettik bütün hazinesini ceddin
En son, avucumuzdan inci ve mercan düştü

Melekler sağnak sağnak gülümser maveradan
Gümüş ibrik taşıyan zümrüt gagalı kuşlar
Mutluluk nağmeleri işitirler Hira'dan
Bir devrim korkusuyla halkalanır yokuşlar
Bir bebeğin secdeye uzanırken elleri
Paramparça, ateş sahibinin hayalleri

Keşke bir gölge kadar yakınında dursaydım
O mücella çehreni izleseydim ebedi
Sana sırlıklam bir bakış da ben olsaydım

Sarardı yeşil yaprak; dal koptu, fidan düştü
Baykuşa cifte yalı; bülbüle zindan düştü
Katil sinekler deldi hicabın perdesini
İstiklâl boşluğunda arılar nadan düştü

YAĞMUR-3 .....

Dolaşan ben olsaydım Save'nin damarında
Tablosunu yapardım yıkılan her kulenin
Ebedi aşka giden esrarlı yollarında
Senden bir kıvılcım, süreyya bir şulenin
Tarasaydım bengisu fışkıran kâkülünü
On asırlık ocağın savururdum külünü

Bazen kendine aşık deli bir fırtınaydım
Fırtınalar önünde bazen bir kuru yaprak
Uğrunda koparılan bir baş da ben olsaydım

Sensizlik depremiyle hancı düştü; han düştü
Mazluma sürgün evi; zalime cihan düştü
Sana meftun ve hayran, s ana râm olanlara
Bir belâ tüneline ağır imtihan düştü

Badiye yaylasında koklasaydım izini
Kefenimi biçseydi Ebva'dan esen rüzgâr
Seninle yıkasaydım acılar dehlizini
Ne kaderi suçlamak kalırdı, ne intihar
Üstüne pırıl pırıl damladığın bir kaya
Bir hurma çekirdeği tercihimdir dünyaya

Susunluğa dönüştü sokaklarda feryadım
Tereddüt oymak oymak kemirdi gururumu
Bahira'dan süzülen bir yaş da ben olsaydım

Haritanın en beyaz noktasına kan düştü
Kırıldı adaletin kılıcı, kalkan düştü
Mahkûmlar yargılıyor, hakimler mahkûm şimdi
Hakların temelinde sanki bir volkan düştü

Firakınla kavrulur çölde kum taneleri
Ahuların içinde sevdan akkor gibidir
Erdemin, bereketin doldurur haneleri
Sensiz hayat, toprağın sırtında ur gibidir
Şemsiyesi altında yürürsün bulutların
Sensiz, yükü zehirdir en güzel imbatların

Devlerin esrarını aynalara sorsaydım
Çözülürdü zihnimde buzlanmış düşünceler
Okşadığın bir parça kumaş da ben olsaydım

Tavanı çöktü aşkın; duvarlar üryan düştü
Toplumun gündemine koyu bir isyan düştü
İnilti gelir doğudan ve batıdan
Sensizlik bozulan dengeye ziyan düştü

Islaklığı sanadır ahimin, efganımın
İçimde hicranımla tutuşuyor nağmeler
Sendendir eskimeyen cevheri efkârımın
Nazarın ok misali karanlıkları deler
Bu değirmen seninle dönüyor; âhenk senin

Bir hüznün ülkesine gömülüp kaldı adım
Kapanıyor yüzüme aralanan kapılar
Sana hicret eden bir Kureş de ben olsaydım

Yağmur, sayrılığımıza seninle derman düştü
Beynimin merkezine olumsuz ferman düştü
Silindi hayalimden bütün efsunu ömrün
Bir dönüm noktasında aklıma Rahman düştü

Nefesinle yeniden çizilecek desenler
Çehreler yepyeni bir değişim geçirecek
Aydınlığa nurunla kavuşacak mahzenler
Anneler çocuklara hep seni içirecek
Yağmur, seninle biter susuzluğu evrenin
Sana mümindir sema; sana muhtaçtır zemin

Damar damar hep seninle, hep seninle dolsaydım
Batılı yıkmak için kuşandığın kılıcın
Kabzasında bir dirhem gümüş de ben olsaydım

Kardeşler arasına heyhat, su-i zan düştü
Zedelendi sağduyu; körleşen iz'an düştü
Şarkısıyla yaşadık yıllar yılı baharın
İnsanlık bahçemize sensizlik hazan düştü

Yağmur, seni bekleyen bir taş da ben olsaydım
Çölde seni özleyen bir kuş da ben olsaydım
Dokunduğun küçük bir nakış da ben olsaydım
Sana sıırıslıklam bir bakış da ben olsaydım
Uğrunda koparılan bir baş da ben olsaydım
Bahira'dan süzülen bir yas da ben olsaydım
Okşadığın bir parça kumaş da ben olsaydım
Senin için görülen bir düş de ben olsaydım
Yeryüzünde seni bir gürmüş de ben olsaydım
Senin visalinle bir gülmüş de ben olsaydım
Sana hicret eden bir Kureyş de ben olsaydım

Damar damar seninle, hep seninle dolsaydım
Batılı yıkmak için kuşandığın kılıcın
Kabzasında bir dirhem gümüş de ben olsaydım

Nurullah Genç

GÖNLÜMÜN GÜLÜ

Seni seven her ruh uludur ya Resûlallâh!
Gönlü-gözü onun doludur ya Resûlallâh!
Cemâlin pertevinden zerre sevk alan billâh,
Kapının ayrılmaz kuludur ya Resulallah

Beklemez bir başka iltifât Sana erenler,
Semtin iltifat buğuludur ya Resûlallâh!
Gönül gözleriyle bir kere seni görenler,
Onlar ruhların bir koludur ya Resûlallâh!

Uçuşur ikliminde altın kanatlı kuşlar,
İklimin kuşların yoludur ya Resûlallâh!
Cennet yamaçları gibidir orda ufuklar,
Cemâlin bu ufkun tülüdür ya Resûlallâh!

Sana ermek imanlı gönüllerin rüyâsı,
Seni bilmeyenler ölüdür ya Resûlallâh!
Vuslatın, bu garip kıtmîrin her dem hülyâsı,
Bu benim gönlümün gülüdür ya Resûlallâh!